

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorvm Evangelicorvm D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

4. Angelus Domini descendebat secu[n]dùm tempus in piscina[m], & mouebat[ur] aqua. Et qui prior desce[n]disset in piscina[m] post motione[m] aqua[e] sanus fiebat, à quacu[n]q[ue] detinebatur ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

credere per illum. Sed & ipsi Ioanni prædicanti adeo absque vllis miraculis crediderant, vt illum esse Christum existimarent. Samaritani quoque Christo prædicanti sine vllis miraculis crediderunt. Christi quoque sola prædicatio omnes eum audientes ad credendum obligabat absque miraculis, eo quod quoscunque exterius docebat, eorum corda interiorius mouebat, vt, qui vellent, possent credere. Ideo Christus Iudæis dixit: *Si non venissem & locutus eis fuisset, peccatum non haberent. Nunc autem excusationem non habent de peccato suo.* Has igitur ob causas non erant illis miracula absolute necessaria, nec illa auidè flagitare debebant. Hinc ad obiecta patet responsio. Iudæi visis Christi miraculis adhuc increduli multo grauius peccauerunt, & absque miraculis hoc graui peccato caruissent. Quæ Prophetæ prædixerunt futura miracula, non erant expectanda à Iudæis vt crederent, sed Ioannis testimonio prius debebant credere, & illa postea miracula expectare, videlicet ad confirmandam non ad generandam fidem. Omnis autem noua doctrina miraculis indiget, vel ad confirmationem fidei, vel ad ipsam fidem generandam, vbi nouus Magister nullam legitimam authoritatem habet. Neque hoc ideo fit quasi *fordeat nobis Christi veritas nisi aliunde fulciatur* (vt garrit Calvinus) sed quia nec Christus nunc amplius loquitur, nec legitimè ab eo missi, quibus absque miraculis credendum erat; sed tales loquuntur quorum & doctrina noua & authoritas nulla est. De hac re plura diximus super Matthæum, & supra in hoc Euangelio ad cap. 2. Ioannis.

Ioan. 16.

Matth. ca. 16. & 24.

IN IOANNIS CAP. V.

4. *Angelus Domini descendebat secundum tempus in piscinam, & mouebatur aqua. Et qui prior descendisset in piscinam, post motionem aquæ sanus fiebat à quacunque detinebatur infirmitate.*

Locus varia notandi & obseruandi contra nostri temporis hæreticos. Primùm, quod hoc tantum miraculū in tota veteri Scriptura non commemoratur, quum tamen vt rem longo tempore vltimatam ac vulgarem Euangelista commemoret. Iste vnus languidus nunc sanatus totis 38. annis aquæ motum expectauerat,

I. Doctrina non scripta.

uerat, nec nisi diutissima experientia aut miraculo fidem dedisset ille, aut tot præterea languentes, cæci, claudi, aridi, tam diu & tot annis expectassent aquæ morum. Valet hoc contra eos qui nihil volūt credere nisi scriptum. Huius enim rei aut origo, aut promissio, aut præceptum, quibus illi ad sanitatem quærendam moueri possent, nusquam in Scriptura legitur.

2. *Creatura-
rum effica-
cia Deo nõ
derogat.*

Secundò, quòd virtus supernaturalis & miraculosa ipsis creaturis, vt hîc aquæ ab Angelo motæ, sine vlla diuini honoris diminutione tribuitur, contra eos qui omnem efficaciam creaturarum Deo derogare, & magici cuiusdam exorcismi speciem habere existimant. Deus quippe pro suo arbitrio liberè eiementis vtitur: quamuis operis effectus non nisi Deo

3. tribuatur. Tertiò, quòd talis virtus rebus sanctificatis tribuitur. In hac enim aqua pecora sacrificata abluī solebant, & ideo in commendationem sacrificiorum hoc miraculum Deus operabatur, vt notat D. Hieronymus in tract. de locis Hebraicis. Non fortasse quòd eo in loco, quo sanationes hæc fiebant, pecora sacrificanda primum lauarentur (quia in con-

2. *Paral. 4.*

chis ad hoc à Salomone constructis in ipso templo primò lauabantur) sed quòd aquis istius piscinæ lauarentur: in quâ, postquam in templo lotæ carnes essent, omnes aquæ è conchis emittebantur, & per vias subterraneas aut aquaductus effluebant. Erat enim ad radices montis, in quo templum situm erat, hæc piscina. Quam sententiam sequitur Aristæus vetustissimus author in lib. de 70. Interpretibus. Valet autem hoc contra hæreticos, qui Sacramentorum & Sacramentaliū

*Sacramen-
torum &
sacramen-
talium
virtus.*

virtutem aliquam aut efficaciam à Deo illis ad religionis commendationem communicatam & impertitam credere non possint. Quartò, quòd hæc virtus non semper, sed certo aliquo tempore operabatur. Erat enim hoc Paschale tempus ad festi ipsius commendationem. Valet contra eos qui nul-

4. *Festorum
dierum
discrimen.*

lum dierum discrimen ponunt, negantq; Deum gratiæ suæ beneficia diebus in honorem Dei festis ac celebribus liberalius largiri, quàm quouis alio tempore. Sanè Christus potissimùm diebus Sabbati, & festis Iudæorum, opera sua beneficia exhibebat. Quintò, quòd non nisi eum iuuabat hæc aqua qui prius post turbatam aquam ingredi potuit. Hoc enim nos docet, quòd non sola fides aut interna deuotio semper

5. *...*

sufficit (quanquam illa imprimis requiruntur; & vbi necessitas externa tollit remedia, illa sola sufficere possunt) vt lo-
lent hæretici dicere Deum vbiq; iuuare, nec plus vno quàm alio loco inuocantibus eum opitulari; sed quòd aliquando

per externa loca & media iuuare vult Deus, plúsq; in vno loco quàm in alio opitulari; plus apud certam alicuius Sancti memoriam orantes exaudire, quàm vel apud aliorum Sanctorum vel apud eiusdem Sancti alias memorias. Qua de re sic sapienter scribit S. Augustinus. *Vbiq; quidem Deus est, & nullo continetur vel includitur loco qui condidit omnia, & eum à veris adoratoribus in spiritu & veritate oportet adorari, ut in occulto exaudiens, in occulto etiam iustificet ac coronet: verumtamen ad ista que hominibus visibiliter nota sunt, quis potest eius consilium perscrutari, quare in alijs locis hac miracula fiant, in alijs non fiant?* Moxque duabus citatis Sanctorum memoriis, S. Felicis Nolæ in Campania, & sanctorum Martyrum Mediolani in Gallia Cisalpina, vbi quotidiana tunc penè fiebant miracula, addit: *Nunquid non & Africa sanctorum Martyrum corporibus plena est? Et tamen nusquam hic scimus talia fieri.* Sed optimam statim ex diuinis Scripturis huius secreci rationem clarissimus Doctor subiungit. *Sicut enim, quod Apostolus dicit, non omnes Sancti habent dona curationum, nec omnes habent diiudicationem spirituum; ita nec in omnibus memorijs Sanctorum ista fieri voluit ille qui diuidit propria unicuique prout vult.* Sic non nisi in hac piscina, nec nisi ad certum aquæ motum; nec olim nisi in Iordane sanari Naaman leprosum; nec hodie nisi ad certas beatissimæ Virginis in omnibus ferè prouincijs Catholicis memorias (quas alio in loco recensuimus) varia tam externa quàm interna beneficia deprecantibus largitur Deus. Sextò notari potest, quòd ad huius miraculi operationem ministerio Angeli Deus vitur, qui descendens aquam turbaret. Hinc enim discimus, non esse à Dei sapientia & prouidentia alienum, quòd Angelorum aut Sanctorum suorum ministerio vel patrocinio in certis locis utatur, ad varias gratiæ suæ opitulationes fidelibus conferendas. Sanè vnâ miraculotum & opitulationum causam, quæ in certis Sanctorum memorijs fiunt, hanc adfert S. Augustinus, quòd *Deus merita martyrum per eorum memorias commendare solet, quia hoc nouit expedire nobis ad adificandam fidem pro qua illi Martyres passi sunt.* Sic docet in libro de cura pro mortuis gerenda, & lib. 22. de ciuitate Dei.

Locorum aliquando discrimen ad Dei beneficia impetranda.
Epist. 137.

1. Cor. 12.

In Prompta Cathol. in festo nativ. B. Virg.
6.

Sanctorum patrocinia.

Cap. 16.
Cap. 9. &
10.

14. *Iam noli peccare, ne quid tibi deterius contingat.*

Contaminat hanc Christi sententiã Calvinus his verbis. *Quum peccare vetat, non exigit ut ab omni peccato sit immu-*

Peccati patroni agit Calvinus.

immu